

РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

УДК 343.163:340.137

DOI <https://doi.org/10.32782/ehrlichsjournal-2026-17.13>

ІРИНА ПАЩЕНКО

*кандидат історичних наук, старший викладач кафедри
публічно-правових дисциплін*

**Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського, Україна**

pashchenko.i@vspu.edu.ua

ORCID: 0000-0002-3056-5438

Анотація. У дослідженні автором проаналізовано завдання та виконання функцій органами прокуратури України в умовах євроінтеграційного процесу. З моменту проголошення незалежності України розпочався новий етап розвитку прокуратури. Відповідно до перехідних положень Конституції України органи прокуратури продовжували виконувати функцію загального нагляду за додержанням та застосуванням законів. У статті автором наголошено, що такий підхід не відповідав європейським стандартам та рекомендаціям міжнародних організацій, що вказували на необхідність звуження функцій прокуратури до сфери кримінальної юстиції.

У статті розглянуто ключові історичні етапи державотворення незалежної України та їх вплив на реформування органів прокуратури, зміни національного законодавства до європейських стандартів. Проаналізовано новий підхід функціонування органів прокуратури та порядок здійснення прокурорського самоврядування відповідно до Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 р. Наголошено, що тривалий час функції прокуратури регулювались окремим розділом Конституції України, що свідчило про невизначеність її місця й ролі серед гілок державної влади. Автором зазначено про вплив конституційної реформи 2016 року на еволюцію функцій прокуратури України.

Звернуто увагу на особливості реагування інституту прокуратури на політико-правові виклики, що виникають на шляху розвитку української держави. Автором визначено основні прогалини у реформуванні прокуратури в Україні. З огляду на запровадження правового режиму воєнного стану автором детально проаналізовано положення Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023–2027 роки.

Сформульовано висновок про необхідність посилення інституційної незалежності, функціональні повноваження та політичну нейтральність прокуратури. Проаналізовано європейські вимоги щодо повноважень органів прокуратури, оцінено стан реформування в Україні, виокремлено основні виклики та сформульовано рекомендації щодо подальшого впровадження правових стандартів Європейського Союзу.

Ключові слова: система прокуратури, правова держава, європейська інтеграція, реформа, Офіс Генерального прокурора, інституційна незалежність, демократизація, верховенство права, європейські стандарти.

REFORM OF THE PROSECUTORIAL SYSTEM IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION PROCESSES

UDC 343.163:340.137

DOI <https://doi.org/10.32782/ehrlrichsjournal-2026-17.13>

IRYNA PASHCHENKO

Candidate of Historical Sciences,

Senior Lecturer at the Department of Public Law Disciplines

Vinnitsia Mykhailo Kotsiubynskyi State Pedagogical University, Ukraine

pashchenko.i@vspu.edu.ua

ORCID: 0000-0002-3056-5438

Abstract. This study examines the tasks and the performance of functions by the Ukrainian prosecution authorities within the context of the European integration process. A new stage in the development of the prosecution service began with the proclamation of Ukraine's independence. In accordance with the transitional provisions of the Constitution of Ukraine, prosecution authorities continued to exercise the function of general supervision over the observance and application of laws. The author emphasizes that this approach did not align with European standards or the recommendations of international organizations, which advocated limiting the functions of the prosecution service to the sphere of criminal justice.

The article examines the key historical stages of state-building in independent Ukraine and their impact on the reform of prosecution authorities and the alignment of national legislation with European standards. It analyzes the new operational approach of prosecution authorities and the procedure for prosecutorial self-governance in accordance with the Law of Ukraine "On the Public Prosecutor's Office" dated October 14, 2014. The author highlights that, for a long period, the functions of the prosecutor's office were regulated by a separate chapter of the Constitution of Ukraine, reflecting uncertainty regarding its place and role among the branches of state power. The article also notes the influence of the 2016 constitutional reform on the evolution of the functions of Ukraine's prosecution service.

Attention is drawn to the specific ways in which the prosecution service responds to the political and legal challenges arising during the development of the Ukrainian state. The author identifies key gaps in the reform of the prosecution service in Ukraine. Taking into account the imposition of the legal regime of martial law, the author provides a detailed analysis of the provisions of the Comprehensive Strategic Plan for Reforming Law Enforcement Agencies (as part of Ukraine's security and defense sector) for 2023–2027.

A conclusion is drawn regarding the need to strengthen the institutional independence, functional powers, and political neutrality of the prosecution service. European requirements concerning the powers of prosecution authorities are analyzed, the state of reform in Ukraine is assessed, key challenges are identified, and recommendations for the further implementation of European Union legal standards are formulated.

Key words: prosecution system, state governed by the rule of law, European integration, reform, Office of the Prosecutor General, institutional independence, democratization, rule of law, European standards.

Постановка проблеми. Діяльність прокуратури посідає значне місце у функціонуванні правових держав, оскільки є показником рівня демократично-правових перетворень. Активізація процесів євроінтеграції, адаптація законодавства до стандартів ЄС вимагають удосконалення структури управління та уточнення функцій системи прокурорського нагляду, визначення шляхів і напрямів покращення їхньої роботи.

Важливо відзначити, що загалом інститут прокуратури України пройшов складний і суперечливий шлях становлення та розвитку, зумовлений трансформацією політичного режиму, зміною форми державного устрою та впливом різних правових традицій.

Впродовж останніх десяти років в Україні активно обговорюються проблеми реформування системи органів прокуратури. Такі трансформаційні процеси пов'язані євроінтеграційними процесами. Україна пройшла шлях від моделі «загального нагляду» та значних владних повноважень, характерних для радянського періоду існування, до чіткого розмежування процесуальних функцій, інституційної автономії та підзвітності, визначених у стандартах Ради Європи.

За сучасних умов розбудови України, що характеризується плідною співпрацею України з ЄС в усіх сферах суспільного життя, питання реформування прокуратури як складника правоохоронної системи держави залишається важливим та актуальним. Дотримання європейських цінностей та стандартів в усіх сферах суспільного життя та перебування України у Раді Європи зумовлюють зміни компетенцій правових інститутів до норм ЄС.

Оцінка ступеня наукової розробки проблеми. Важливі аспекти діяльності та реформування органів прокуратури України представлено у наукових працях В. Долежана, В. Клочкова, М. Мичка, В. Мурзи, В. Окіпнюка, М. Руденка, В. Сухоноса, П. Шумського та ін. На сучасному етапі цій проблемі присвячені спеціальні праці М. Мавдрика, В. Миколенка, М. Твердохліба, Ф. Кашарського, в яких системно аналізуються ключові моменти розбудови органів прокуратури: місце, роль, принципи організації та діяльності, функції, повноваження, тенденції розвитку.

Метою статті є аналіз законодавчих змін щодо функцій та повноважень прокуратури України та оцінка їх відповідності європейським цінностям та стандартам. Для досягнення поставленої мети у дослідженні застосовано порівняльно-правовий, формально-юридичний, історико-правовий, системно-структурний методи наукового пізнання.

Виклад основного матеріалу. Варто відзначити, що впродовж 2014–2026 рр. прокуратура суттєво реформувалася, насамперед пройшла шлях від інструменту контролю та нагляду до інституції, яка забезпечує законність у межах кримінального процесу та захищає інтереси держави у суді.

Здобуття Україною статусу країни-кандидата на членство у Європейському Союзі – важливий історичний крок та можливість прискорити реформування органів державної влади на всіх рівнях. Водночас із затвердженням статусу кандидата на вступ до ЄС Європейською Комісією було висунуто низку вимог, насамперед щодо посилення ефективності державного управління та впровадження дієвих механізмів забезпечення законності та правопорядку. Такі зміни стосуються системи правосуддя, насамперед органів прокуратури. Слід зазначити, що Україна взяла зобов'язання реформувати інститут прокуратури відповідно до європейських стандартів ще 9 листопада 1995 року, коли вступила до Ради Європи.

Поворотним моментом на шляху реформування органів прокуратури та адаптації національного законодавства до європейських цінностей стала Революція Гідності. Ключовими здобутками революційних подій 2013–2014 рр. стало підписання політичної та економічної частин Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Ці визначальні кроки сприяли процесу оновлення та внесення суттєвих змін до національного законодавства України щодо функціонування органів прокуратури. Своєю чергою Україна взяла на себе зобов'язання реформувати систему правосуддя. Реформа прокуратури стала однією з ключових, оскільки її діяльність є показником ефективної боротьби зі злочинністю, корупцією та дотриманням прав та свобод людини. Відповідно до рекомендацій Ради Європи та Венеціанської комісії передбачалось звуження функцій прокуратури до сфери кримінальної юстиції та обмеження її представницьких компетенцій.

Так, спеціальним законодавчим актом, що визначив правові засади організації та функціонування прокуратури України, статус прокурорів, порядок здійснення прокурорського самоврядування, став Закон України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 року. Новоприйнятий закон скасував функцію загального нагляду та змінив діяльність прокуратури відповідно до європейських стандартів. Новий підхід до функціонування органів прокуратури передбачав реалізацію їхніх повноважень щодо забезпечення верховенства права у сфері кримінального провадження, захисті прав і свобод людини, а також представництві інтересів держави у суді [8].

Крім того, тривалий час функції прокуратури регулювались окремим розділом Конституції України, що свідчило про невизначеність її місця й ролі серед гілок державної влади. 30 вересня 2016 року набрали чинності зміни до Конституції України в розділі правосуддя, що чітко визначило функціональне місце інституту прокуратури у механізмі держави як невід'ємної складової частини системи правосуддя. Так, норма статті 131-1 Конституції України визначила вичерпний перелік функцій прокуратури України: 1) підтримання публічного обвинувачення у суді; 2) організація й процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, розв'язання відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими й розшуковими діями органів правопорядку; 3) представництво інтересів держави у суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом [4, ст. 131].

Представники Венеціанської комісії неодноразово наголошували щодо необхідності скасування функції загального нагляду прокуратури, що суперечить принципу верховенства права в правовій демократичній державі. Зважаючи на це, важливим результатом Конституційної реформи 2016 року стало скасування загального нагляду прокуратури за додержанням і застосуванням законів. Такі зміни повністю відповідали європейському досвіду функціонування прокуратури, де повноваження нагляду покладені на відповідні спеціалізовані контролюючі органи.

Варто зауважити, що окремі правові норми Закону України «Про прокуратуру» суперечать змісту тих повноважень прокуратури, які встановлені Конституцією України. Зокрема, вказаний Закон все ще містить положення щодо нагляду прокуратурою за додержанням законів органами, що проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство та розширену функцію представництва інтересів громадянина та держави у суді. У зв'язку з цим працівники прокуратури повинні діяти відповідно до функцій, що визначені Конституцією України, незважаючи на більш широкі повноваження, що прописані в ЗУ «Про прокуратуру».

Функція представництва прокуратурою інтересів держави у суді застосовується у виключних випадках та не є основним напрямом діяльності органів прокуратури України. Так, відповідно до статті 23 ЗУ «Про прокуратуру» визначено, що прокурор здійснює представництво у суді законних інтересів держави у разі порушення або загрози порушення інтересів держави, якщо захист цих інтересів не здійснює або неналежним чином здійснює орган державної влади, орган місцевого самоврядування чи інший суб'єкт владних повноважень, до компетенції якого віднесені відповідні повноваження, а також у разі відсутності такого органу [8, ст. 23]. З огляду на європейський досвід слід зазначити, що загалом функції прокуратури спрямовані на підтримку публічного обвинувачення та нагляд за досудовим розслідуванням, а представницькі повноваження прокуратури є рідкісними та обмеженими.

Зважаючи на це, звуження функцій прокуратури в межах кримінальної юстиції вимагало проведення відповідних змін щодо структури, кадрового забезпечення, підвищення кваліфікації працівників прокуратури.

Відповідно до положень початкової редакції ЗУ «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 року структура прокуратури України включала чотири ключові ланки: 1) Генеральну прокуратуру України; 2) регіональні прокуратури; 3) місцеві прокуратури; 4) військові прокуратури. Впродовж наступних років система та структура прокуратури України неодноразово змінювались. Наказом Генерального прокурора України від 22 вересня 2015 року у структурі Генеральної прокуратури України утворено Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру як автономну одиницю структури прокуратури.

У подальшому чергові зміни у структурі прокуратури України були законодавчо визначені Законом України від 19.09.2019 № 113-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури». Відповідно до нього істотно змінено структуру системи прокуратури. По-перше, Генеральна прокуратура України перейменована в Офіс Генерального прокурора. Так, органи прокуратури об'єдналися у триланкову систему: 1) Офіс Генерального прокурора; 2) обласні; 3) окружні прокуратури [5].

Таким чином, системні реорганізації органів прокуратури дозволили провести атестацію працівників прокуратури впродовж 2015, 2019–2021 років, поступово скоротити загальну чисельність прокурорів й оновити їхній склад. Так, наслідком активного атестаційного процесу стало звільнення близько 50% прокурорів офісу Генерального прокурора та майже третини прокурорів обласних та окружних прокуратур.

В анонімному експертному опитуванні прокурорів, проведеного в межах дослідження «Оцінка державної політики у сфері реформування прокуратури України протягом 2014–2023 років», проаналізовано рівень кадрового забезпечення органів прокуратури нині. Так, на запитання «Як ви оцінюєте добір до органів прокуратури сьогодні» 43% респондентів (прокурорів) відповіли «загалом добре, але є свої проблеми»; 23% вважають, що «є значні проблеми»; 19% – «погано»; лише 15% зазначили «добре». Значна кількість респондентів зауважила, які труднощі залишаються під час кадрового добору прокурорів: не досить забезпечено відбір людей з практичним досвідом; дуже тривалий час процедури; тестування не забезпечує достовірну оцінку; збереглася суб'єктивність відбору; зavelика формалізованість, бюрократизованість процедури; сумнівною є якість етапу співбесіди; велика вірогідність проходження лише співробітників правоохоронних органів, вузька спеціалізація; добір проводиться не на всі вакантні посади; відсутні чіткі критерії оцінки якості проходження стажування стажерами; відсутній

добір на посади в прокуратури обласного рівня; потрібно додати можливість електронної подачі документів [13, с. 188].

В умовах сьогодення, з огляду на правовий режим воєнного стану, питання забезпечення безпеки набуло особливого значення. Так, діяльність органів державної влади спрямована на забезпечення законності, безпеки та оборони України. Прокуратура як орган системи правосуддя посідає важливе місце в реалізації політики держави щодо забезпечення верховенства права, дотримання прав, свобод та інтересів людини та притягнення до відповідальності винних осіб у вчиненні кримінальних правопорушень. Так, указом Президента України від 11 травня 2023 року № 273/2023 схвалено комплексний стратегічний план реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023–2027 роки. Новоприйнятий план спрямований підвищити пріоритетність реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони, забезпечити його модернізацію й приведення у відповідність до стандартів, яких повинна досягти Україна на шляху до членства у ЄС [7].

Водночас прокуратура України в умовах широкомасштабного вторгнення країни-агресора продовжує неухильно дотримуватись європейських стандартів, зокрема рекомендацій Венеційської комісії та Групи держав Ради Європи проти корупції (ГРЕКО). Реформування органів прокуратури залишається одним із пріоритетних напрямів діяльності України як у рамках виконання міжнародних зобов'язань перед Радою Європи, так і щодо реалізації Дорожньої карти з питань верховенства права. Так, 2–3 липня 2026 року у Львові відбувся важливий захід за ініціатииви Ради Європи та Офісу Генерального прокурора України на тему «Запобігання та протидія випадкам неналежного поведіння, їх ефективне розслідування – європейський та національний виміри» [10]. Зазначений проєкт реалізується в межах Плану дій Ради Європи для України «Стійкість, відновлення та відбудова» на 2023–2026 роки.

Нині головні завдання та цілі органів прокуратури чітко визначені у стратегії розвитку прокуратури на 2025–2028 рр. [12]. Слід відзначити, що стратегія розвитку прокуратури враховує внутрішні та зовнішні фактори розвитку держави, необхідності забезпечення справедливого правосуддя, відкритості та підзвітності державних органів. В основу цього документа було покладено дорожню карту з питань верховенства права для вступу до ЄС, комплексний стратегічний план реформування органів правопорядку на 2023–2027 рр. та план заходів до нього, державну антикорупційну програму на 2023–2025 рр. [6].

Новоприйнята стратегія передбачає відповідні вимоги щодо вдосконалення роботи органів прокуратури: підвищення ефективності, оптимізацію діяльності прокуратури; посилення гарантій незалежності, неупередженості та відповідальності прокурорів, а також налагодження зв'язків із суспільством. На думку експерта із кримінальної юстиції Центру політико-правових реформ Євгена Крапивіна, ключовими напрямками вказаної стратегії розвитку прокуратури слід вважати: забезпечення дотримання прав та інтересів потерпілих, свідків та інших учасників кримінального провадження; система управління, орієнтована на результат відповідно до встановлених пріоритетів кримінальної політики; впровадження цифрової трансформації; сучасна та ефективна система управління людським капіталом; відкритість, підзвітність та незалежність [1].

Своєю чергою важливими умовами щодо вступу України до ЄС залишається ефективна діяльність прокурорського самоврядування та якісне управління органами прокуратури без втручання у процесуальну діяльність прокурора. Для забезпечення незалежності працівників прокуратури у 2017 році засновано інститути прокурорського самоврядування: Всеукраїнську конференцію прокурорів, Раду прокурорів України [2, с. 118].

Загалом на органи прокурорського самоврядування покладено обов'язки щодо кадрового добору, призначення на керівні посади в органи прокуратури, притягнення прокурорів до дисциплінарної відповідальності. Чергову Всеукраїнську конференцію прокурорів скликає Рада прокурорів України один раз на два роки (ч. 1 ст. 68 Закону) [8, ст. 68]. 27 серпня 2024 року відбулася V Всеукраїнська конференція прокурорів, на якій обрали п'ятьох членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів від прокуратури та призначено двох членів Ради прокурорів України. У ній взяли участь 518 делегатів від прокуратур усіх рівнів – Офісу Генерального прокурора, обласних, окружних прокуратур, а також Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, яким колективи прокурорів довірили представляти їхні інтереси на конференції [3].

Вищим органом прокурорського самоврядування є Рада прокурорів України (РПУ), яка наділена повноваженнями призначення та звільнення прокурорів з адміністративних посад, розгляду скарг

прокурорів та інших звернень, що порушують незалежність прокурорів. Важливо, що представники європейської комісії постійно наголошують на тому, що РПУ як орган прокурорського самоврядування повинен систематично виконувати свої повноваження та бути незалежним від Офісу Генерального прокурора.

Важливо, що Всеукраїнською конференцією прокурорів 27–28 серпня 2026 року буде поставлено на розгляд питання призначення одинадцяти членів Ради прокурорів України, з яких два представники (прокурори) від Офісу Генерального прокурора, чотири представники (прокурори) від обласних прокуратур та п'ять представників (прокурорів) від окружних прокуратур.

Вагомим напрямом діяльності РПУ є виконання Україною умов вступу до Європейського Союзу та запровадження європейських стандартів у роботі органів прокурорського самоврядування. Так, одна з умов, визначена Європейською Комісією, полягає у проведенні прозорої процедури попереднього відбору всіх кандидатів у члени Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів (КДКП), що включає перевірку їх доброчесності. Відповідні зміни у національне законодавство передбачені Планом «Ukraine Facility» на 2026 рік [9].

Своєю чергою на виконання зазначених вимог ЄС 29 липня 2025 року Рада прокурорів України оголосила про початок прийому документів від осіб, які виявили намір взяти участь у проведенні конкурсу на посаду члена Конкурсної комісії за квотою Ради прокурорів України для проведення конкурсу на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України [11].

Висновки. Станом на сьогодні українським суспільством чітко усвідомлюється необхідність подальшого реформування та переходу до моделі прокуратури, яка повинна невинно інтегруватися в національні правові механізми та сприйматися кожним громадянином як досить важлива та ефективна. Водночас в умовах запровадження воєнного стану пріоритетними завданнями для органів прокуратури залишаються забезпечення гарантованих Конституцією України цінностей, таких як життя, здоров'я, честь і гідність, недоторканість та безпека кожної людини. Так, в умовах сьогодення питання реформування прокуратури є актуальним та потребує особливої уваги для зміцнення правової системи України та формування правової держави європейського зразка.

Загалом впродовж 2014–2026 рр. прокуратура суттєво реформувалася, змінила статус від інструменту контролю та нагляду на інституцію, яка забезпечує законність у межах кримінального процесу та захищає інтереси держави у суді. Важливими критеріями набуття Україною членства у Європейському Союзі стали запровадження ефективного прокурорського самоврядування та якісного управління органами прокуратури без втручання у процесуальну діяльність прокурора.

Реформування органів прокуратури залишається одним із пріоритетних напрямів діяльності України як у рамках виконання міжнародних зобов'язань перед Радою Європи та щодо реалізації Дорожньої карти з питань верховенства права. У межах Дорожньої карти з питань верховенства права передбачено конкурси на керівні посади, оновлення критеріїв доброчесності, створення єдиних етичних стандартів і посилення незалежності Ради прокурорів і КДКП. Водночас Європейська Комісія вимагає від України перетворення прокуратури на орган влади європейського зразка, що стане прикладом прозорої, незалежної, доброчесної, інституційно самостійної системи управління.

ВИКОРИСТАНІ МАТЕРІАЛИ

1. Крапивін Є.О. Генпрокурор затвердив стратегію розвитку прокуратури до 2028 року: чому це важливо. 2025. URL: <https://zmina.info/news/genprokuror-zatverdyl-strategiyu-rozvytku-prokuratury-do-2028-roku-chomu-czevazhlyvo/> (дата звернення: 14.06.2026).
2. Маслова О.В. Професійне самоврядування як гарантія незалежності прокурорів і суддів: порівняльний аспект. *Науковий часопис Національної академії прокуратури України*. 2016. № 4. С. 118–119.
3. Призначено п'ятьох членів КДКП та двох членів Ради прокурорів України. *Юридична газета*, 2024. URL: <https://jur-gazeta.com/golovna/priznacheno-pyatoh-chleniv-kdkp-ta-dvoh-chleniv-radi-prokuroriv-ukrayini.html> (дата звернення: 18.05.2026).
4. Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя) : Закон України від 2 червня 2016 року № 1401-VIII: станом на 30.09.2016 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1401-19#Text> (дата звернення: 20.05.2026).
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури : Закон України від 19.09.2019 р. № 113-IX: станом на 02.10.2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/113-20#n53> (дата звернення: 20.05.2026).

6. Про затвердження Державної антикорупційної програми на 2023–2025 роки : Постанова Кабінету Міністрів України від 4 березня 2023 року № 220. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/220-2023-%D0%BF#Text> (дата звернення: 15.06.2026).
7. Про Комплексний стратегічний план реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023–2027 роки : Указ Президента України від 11 травня 2023 року № 273/2023: станом на 13.05.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/273/2023#Text> (дата звернення: 20.05.2026).
8. Про прокуратуру : Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1697-VII: станом на 12 квітня 2026 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text> (дата звернення: 20.05.2026).
9. Про схвалення Плану для Ukraine Facility : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 березня 2024 р. № 244-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/244-2024-%D1%80#Text> (дата звернення: 11.06.2026).
10. Рада Європи підтримала проведення стратегічної сесії для прокурорів щодо ефективного розслідування справ. Офіс Ради Європи в Україні. 3 липня 2026 р. URL: <https://www.coe.int/uk/web/kyiv/-/continuing-joint-efforts-on-the-implementation-of-the-rule-of-law-roadmap-focus-on-the-prosecution-reform> (дата звернення: 25.06.2026).
11. Рекомендації з оформлення та подання документів : Рішення Ради прокурорів України від 29 липня 2025 року № 102-25р. URL: <file:///C:/Users/user/Downloads/Rishennja.pdf> (дата звернення: 25.06.2026).
12. Стратегія розвитку прокуратури на 2025–2028 рр. : Наказ Генерального прокурора від 08.10.2025 р. № 322. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/gp25035> (дата звернення: 21.06.2026).
13. Хавронюк М.І., Крапивін Є.О., Писаренко Д.М. Оцінка державної політики у сфері реформування прокуратури України протягом 2014–2023 років. 2023. 200 с. URL: <https://pravo.org.ua/wp-content/uploads/2024/09/Otsinka-reformuvannya-prokuratury-2014-2023.pdf> (дата звернення: 26.06.2026).

REFERENCES

1. Krapyvin Ye.O. (2025). Henprokuror zatverdyyv stratehiu rozvytku prokuratury do 2028 roku: chomu tse vazhlyvo. Retrieved from: <https://zmina.info/news/genprokuror-zatverdyyv-strategiyu-rozvytku-prokuratury-do-2028-roku-chomu-tse-vazhlyvo/>.
2. Maslova O.V. (2016). Profesiine samovriaduvannya yak harantiia nezalezhnosti prokuroriv i suddiv: porivnialnyi aspekt. *Naukovyi chasopys Natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy*, 4, 118–119.
3. Pryznacheno piatokh chleniv KDKP ta dvokh chleniv Rady prokuroriv Ukrainy. *Yurydychna hazeta*. (2024). Retrieved from: <https://yur-gazeta.com/golovna/priznacheno-pyatoch-chleniv-kdkp-ta-dvoh-chleniv-radi-prokuroriv-ukrayini.html>.
4. Pro vnesennia zmin do Konstytutsii Ukrainy (shchodo pravosuddia): Zakon Ukrainy. (2016, 2 June). (Law No. 1401-VIII). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1401-19#Text>.
5. Pro vnesennia zmin do deiakyykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo pershocherhovykh zakhodiv iz reformy orhaniv prokuratury: Zakon Ukrainy. (2019, 19 September). No. 113-X. Retrieved from: [tps://zakon.rada.gov.ua/laws/show/113-20#n53](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/113-20#n53).
6. Pro zatverdzhennia Derzhavnoi antykoruptsiinoi prohramy na 2023–2025 roky: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy. No. 220. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/220-2023-%D0%BF#Text>.
7. Pro Kompleksnyi stratehichnyi plan reformuvannya orhaniv pravoporiadku yak chastyny sektoru bezpeky i oborony Ukrainy na 2023–2027 roky: Ukaz Prezydenta Ukrainy. (2023, 11 May). No. 273/2023. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/273/2023#Text>.
8. Pro prokuraturu: Zakon Ukrainy. (2014, 14 October). No. 1697-VII. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>.
9. Pro skhvalennia Planu dlia Ukraine Facility: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy. (2024. 18 March). No. 244-r. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/244-2024-%D1%80#Text>.
10. Rada Yevropy pidtrymala provedennia stratehichnoi sesii dlia prokuroriv shchodo efektyvnogo rozsliduvannia sprav. Ofis Rady Yevropy v Ukraini. (2026, 3 July). Retrieved from: <https://www.coe.int/uk/web/kyiv/-/continuing-joint-efforts-on-the-implementation-of-the-rule-of-law-roadmap-focus-on-the-prosecution-reform>.
11. Rekomendatsii z oformlennia ta podannia dokumentiv: Rishennia Rady prokuroriv Ukrainy. (2025, 29 July). No. 102-25r. Retrieved from: <file:///C:/Users/user/Downloads/Rishennja.pdf> (data zvernennia: 25.06.2026).
12. Stratehiia rozvytku prokuratury na 2025–2028 rr.: Nakaz Heneralnoho prokurora. (2025, 8 October). No. 322. Retrieved from: <https://ips.ligazakon.net/document/gp25035>.
13. Khavroniuk M.I., Krapivin Ye.O., Pysarenko D.M. (2023). Otsinka derzhavnoi polityky u sferi reformuvannya prokuratury Ukrainy protiahom 2014–2023 rokiv. 2023. 200 s. Retrieved from: <https://pravo.org.ua/wp-content/uploads/2024/09/Otsinka-reformuvannya-prokuratury-2014-2023.pdf>.

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Дата першого надходження статті до видання: 24.07.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 03.08.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 16.10.2026